

Jakub cselebi története

MIKÉNT MÓDOLTA KI ALI BASA, HOGYAN ÖLJE MEG JAKUB CSELEBIT

Tudnotok kell, hogy ez a Jakub cselebi olyan deli legény, annyi szépséggel és tökélytel teli ifjú volt, hogy az kész csoda. Korát tekintve mintegy huszonhat éves lehetett, és az élete vadászattal, lovaglással, tánccal és játékokkal telt, no meg sok nemes cselekedettel, ahogy nagyurak fiaihoz illik. És minthogy gyakran megesik, hogy az egyik ember megszeret egy másikat, különösen ifjak esetében, Jakub cselebi is megszerette Ali Basát, a már említett kormányzó fiát; ez az Ali basa huszonöt éves legény volt, kisebb termetű, igen bölcs és józan cselekedetű ifjú. Ők ketten tiszta szívből szerették egymást, ami nem is csoda, hiszen zsenge gyermekségüktől kezdve együtt nevelkedtek, úgyhogy e két víg kedélyű ifjú a másik nélkül már nem is evett.

Azon a napon is sok játékban és multságban volt részük, minekutána belakmározta. Aztán szobájukba mentek, ahogy délidőben nap mint nap tették, és lefeküdtek a pompás ágyba; levetették minden ruhájukat, csak az inget hagyták a testükön, aztán leheveredtek az ágyra pihenni és aludni. Ali basa apja ezenközben egyre azon járatta az eszt, hogyan ölhetné meg a szultánfit; jól tudta, hogy délidőben azok ketten mindennap együtt alszanak, így megvárta az órát, amikor már vélhetően alusznak, és magához vett egy keskeny pengéjű, igen élesre fent, nagy kést, aztán nekigyürkőzött, és késsel a kezében belépett a szoba ajtaján, amely nyitva állt, mert nappal nem szokták bezárni. Midőn szinte holtra váltan belépett a szobába, a fia, Ali basa hanyatt feküdt, de nem aludt, Jakub cselebi pedig aludt. Amikor Ali basa meglátta, hogy az apja nekigyürkőzve, sápadt ábrázattal és késsel a kezében belép, nyomban kiugrott az ágyból, és azt kérdezte az apjától:

- Mit jelentsen ez, mit akar tenni?

Ali basa pedig azt felelte:

- Elhallgass, fiam, és tudd meg, hogy a nagyúr parancsára most rögtön meg kell ölnöm Jakub cselebit, és tüstént hozzá kell vinnem a máját.

Ó, mily keserű, milyen irgalmatlan és milyen förtelmes szavakat kellett hallania a hűség és szerető barátjának uráról és társáról, amiért is rögvést azt mondta az apjának:

- Jóapám, a világért meg ne tegye!

- Hogyan? - kérdezte az apja. - Akkor hát mitévő legyek?

- Majd én megmondom - felelte a fia. - A nagyúr azt parancsolta, hogy vigye hozzá a máját?

- Igen - mondta az apja.

- No akkor, édesapám, menjen le a kertbe, fogjon meg egy szarvast, ölje le és vágja ki a máját, aztán mondja azt, hogy a Jakub cselebié. A világon senki sem fogja tudni, hogy nem az. Én pedig felköltöm Jakub cselebit, lóra kapunk, és világgá megyünk, hogy innen távol legyünk, és senki se ismerjen fel bennünket, és ne tudják, kik vagyunk, amíg a Mindenható úgy nem akarja, hogy másként legyen.

Jakub cselebi története, Budapest, Íbisz Könyvkiadó, 2003. pp. 17-19.

Traducido por Zsuzsanna Tomcsányi